

Moutstockje

nr 2

Oktober 1986

nr 2.
oktober 1986

- De brouwer van Knapend (vervolg) (brouwerij)
- Streekbieren: Liefmans.
- Alle dagen kerkes (kerk is daten te Naep)
- Carabiners, koning van het bier.
- Bierterminologie.

DHR. GROOTEN E

OUDE LEUVENSESTRAAT 41

3300 TIENEN

driemaandelijks Okt '86
VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
E. GROOTEN
O. LEUVENSESTR. 41 TIENEN No 2

't moutstockje

Tijdschrift over Bierfolklore

die edele orde vanden moutstock

hoegaarden

Bierorde nieuws

- Zoals naar gewoonte in de maand oktober is terug de tijd aangebroken om uw jaarcijns te storten.

Gelieve de storting uit te voeren op rekening nummer 230-0021003-71 van Die Edele Orde, met ingesloten stortingsformulier.
Gewone leden 250 fr. Ereleden 350 fr. Beschermende leden 500 fr.
Uw lidkaart wordt U toegestuurd na storting. Dank bij voorbaat.

-1987 zal voor de Bierorde het jaar zijn dat we 15 jaar heropstanding herdenken en vieren. We zullen in de loop van volgend jaar dat zeker met de nodige luister vieren.

Het programma voor 1987 ontvangt U in een volgend Moutstockje.

-We kregen veel positieve reactie op het verschijnen van ons eerste Moutstockje. We hopen het Moutstockje verder uit te bouwen tot een echt clubblad voor en door onze Edelvrouwen en Ridders.

Medewerking en opmerkingen zijn altijd welkom.

De pennelikker.

DE BROUWERS VAN HOEGAARDEN

UIT HET VERLEDEN

HET BIER

VERVOLG...

Zoals de wijn de "mede" had verdreven, zo zou ook het bier op zijn beurt de wijn overtreffen, want van al de dranken gaat niets boven het bier, beweerden de Hoegaardiërs.

Zij hadden ondervonden dat de wijn te snel de zinnen bedwelmde en verkozen het bier, waarvan ze een grotere hoeveelheid konden gebruiken. Zij wisten ook zulkdanige soort te vervaardigen, die spoedig de vermaardheid van de wijn te boven ging en aan betere voorwaarden kon geleverd worden. Dat soort bier was de "Hoegad"

De oudst bekende uitvoer van Hoegaards bier dateert van 1550 (SGL/Hoeg. reg. 4288), terwijl ervanaf 1608 sprake is van invoerrechten op het bier dat te Diest, Brussel, Hal, Leuven, Charleroi, Namen en Luik werd binnengebracht. En net als de wijnboeren gebeurde het dat de biervoerders het aan de stok kregen met tolbeambten, zoals in 1550 te Rumpst waar een grote hoeveelheid bier werd onderschept.

Als trouwe onderdanen van Luik; maar door hun voordelige ligging in Brabant, wisten de Hoegaardiërs steeds op behendige wijze aan de greep van de belastingen te ontglippen en verstonden ook de kunst om door het bier de legeroversten op behendige wijze gunstig te stemmen, waardoor zij hun gemeente van vele rampen bespaarden.

Dat er veel tavernen en cabaretten waren, vernemen we uit een Luiks mandement van 1571 "Wy bevelen dat alle werden en werdinnen, taverniers ofte cabarethoudende brouwers ende biervercopers, noch ooick de meesters ofte regeerders vanden goidtshuysen, hospitalen ende andere huysen geordonnen, om de arme te ontfangen, te drincken en ten logist te geven".

Bij de aanvang der 17e eeuw toen de wijn zo goed als van het toneel verdwenen was, lag het bier in in kruiken en kannen gereed, om alle aandacht op zich te trekken.

De biersoorten die er toen vervaardigd werden en reeds naam hadden verworven waren:

- het middelbier of gewone bier, gerekend aan 6 rijngulden 4 st.
- het goedbier of geschenksbier, aan 20 rg.
- het dobbelbier of extrabier, aan 24 rg.

DE BROUWERSGILDE

Door het vruchtbaar akkerland kende de graanhandel te Hoegaarden een uitzonderlijke bloei en deden de graanmolens goede zaken. De boeren lieten hun beste granen malen om in de biernijverheid te worden verwerkt, zodat menige vreemdeling zich aangetrokken voelde zich te Hoegaarden als brouwer te vestigen.

Maar de brouwersgilde kwam hiertegen in verzet en op 22 dec. 1615 vaardigde haar beschermheer, de Prinsbisshop van Luik, Ferdinand van Beieren, volgende verordening uit.

- 1-Geen enkele brouwer mocht zich te Hoegaarden vestigen, tenzij hij tot de katholieke godsdienst behoorde en trouw wilde beloven aan het gezag van de Luikse Bisshop en zijn opvolgers.
- 2-De zonen van Hoegaardse brouwers en zij die reeds 1° jaar lang als brouwer te Hoegaarden gevestigd waren, moesten geen patentrecht betalen, al de anderen wel.
Dit pachtrecht bedroeg 15 gouden florijnen voor de Luikse onderdanen, 30 fl. voor hen die uit Brabant of een andere streek buiten Luik afkomstig waren, terwijl de bastaarden of onwettige kinderen van Luikse afkomst 35 fl. en deze der vreemdelingen 60 fl. moesten betalen.
- 3-Een Hoegaardse brouwersdochter mocht zonder patent haar vader als brouwer opvolgen, maar indien zij geen brouwerszoon trouwde, moest zij 1° fl patentgeld storten.
- 4-Een vreemdeling als gast in een brouwerij tewerk gesteld, moest beloven minstens drie jaar in dienst te blijven.

Verder kwamen er nog enkele punten bij, om de goede kwaliteit van het bier te handhaven.

En zo werden de Hoegaardse brouwers van hogerhand bevoordeligd, maar tegelijkertijd wilde de Bisshop de poort open laten voor vreemde nijverars, om de bloei van de biernijverheid te bevorderen.

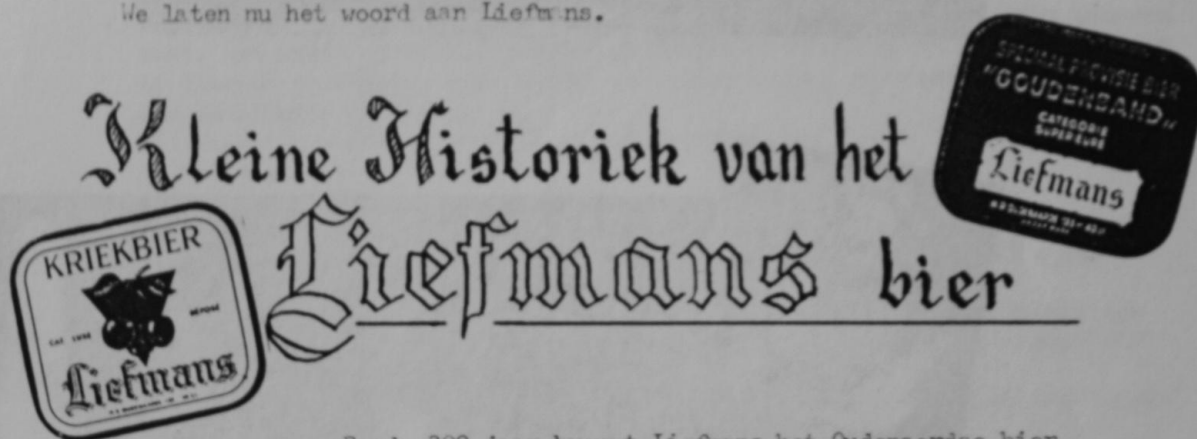
wordt vervolgd.....

Streekbieren

Dit jaar gaat onze Bedevaart van de Bierorde naar Oudenaarde.
Oudenaarde een stad waar de Oudenaardse bruine een belangrijke plaats inneemt in het stadsleven.
Op biergebied is Oudenaarde er in geslaagd om nog vier brouwerijen in werking te houden nl. Liefmans, Roman, Clarysse en Cnudde.

In onze reeks streekbieren is het heel normaal dat we een bier uit Oudenaarde nader leren kennen en wanneer we daar vertoeven ook proeven.

We laten nu het woord aan Liefmans.

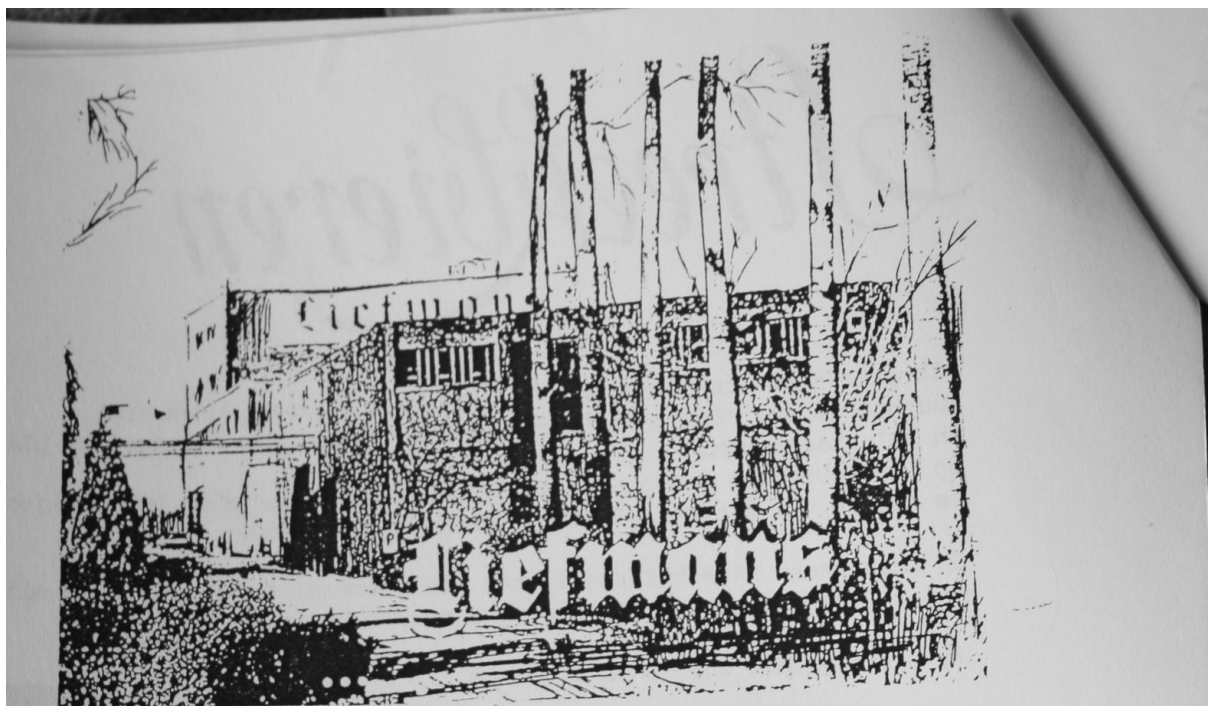
Reeds 300 jaar brouwt Liefmans het Oudenaardse bier

Van in onze jeugd leerde men ons dat de Oude Belgen een volk van spelers en bierdrinkers waren. Dit verklaart dan ook waarom hier eeuwen geleden brouwerijen als paddestoelen uit de grond rezen.
Ze verminderen echter met de evolutie der moderne tijden, de minder gekenden vielen weg, nog anderen groepeerden zich met grote brouwerijen.
In onze streek zijn er slechts twee noemenswaardige overgebleven :
Roman te Mater en Liefmans te Oudenaarde.

Dat onze brouwerij meer dan 300 jaar bestaat weten wij met zekerheid en dit aan de hand van een accijnsaangifte die hier zorgvuldig wordt bewaard en die dateert van 1679 en alles wijst er op dat dit lang niet de eerste was.

Het brouwgeheim bleef door de eeuwen bewaard en werd van de ene brouwer aan de volgende overgeleverd. En heden ten dage wordt in onze brouwerij nog steeds op authentiek dezelfde wijze het Oudenaardse bier gebrouwen.

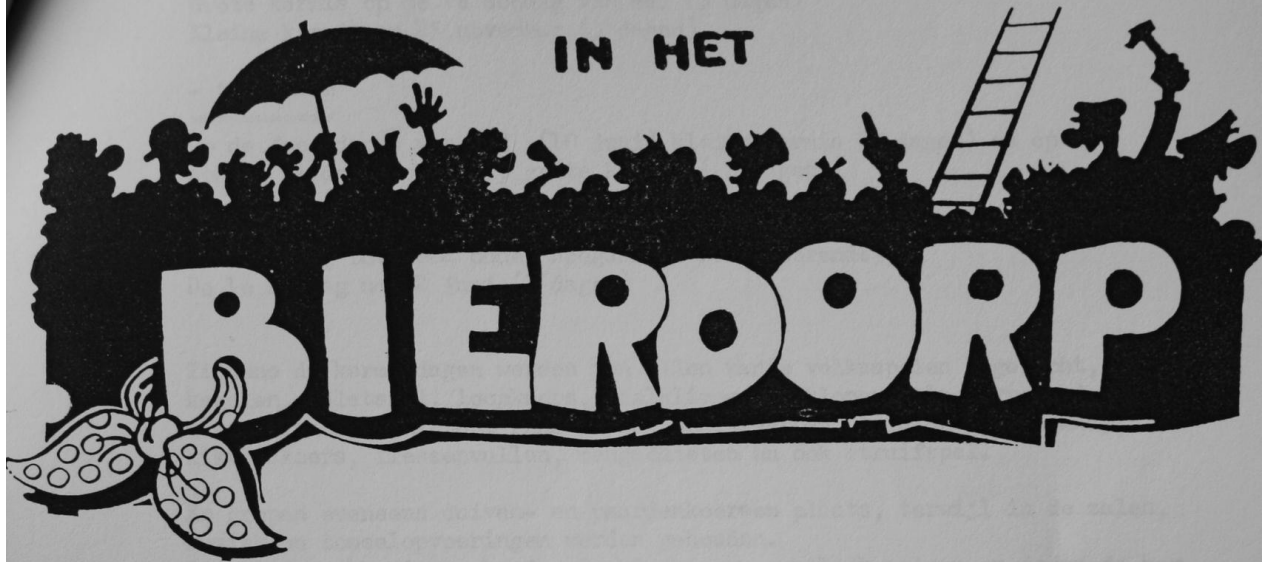
Het Liefmans bier is een specialiteit dat een fameuze regionale bekendheid geniet.

de Troeven van Liefmans

ALLE DAGEN KERMIS

IN HET

Hoegaarden en zijn gehuchten telden niet minder dan 12 kermissen per jaar, die samen een maand duurden.

De regeling der kermissen (uit het jaar 1840) zag er uit als volgt:

- te Hoegaarden - centrum

=====

Kleine kermis op zondag na 1 juli (2 dagen)

Grote kermis op de 2e Zondag van september (3 dagen), met 's maandags van de kermis, grote paardenmarkt, ingesteld bij decreet van 12 Thermidor An V (30 juli 1797)

- te Overlaar

=====

Op de zondag na 16 september (3 dagen)

- te Rommersom

=====

Op 12 mei, grote kermis (3 dagen)

Kleine kermis op 2 nov. (1 dag)

- te Aalst

=====

Op pinksterdag (3 dagen)

- te Nerm

=====

Op St. Antonius (3 dagen)

en op Pinksterdag (3 dagen) samen met Aalst

- te Houtem

=====

Grote kermis op de 1e zondag van mei (3 dagen)

Kleine kermis op 25 november (3 dagen)

- te Hoksem

=====

Op de feestdagen van God (10 juni) kleine kermis (2 dagen) en op de zondag na de 20 oktober, grote kermis (3 dagen)

- te Bost

===== (tot 1882 onder Hoegaarden ressorterende)

De 1e zondag na 12 juni (3 dagen)

Tijdens de kermisdagen werden ten allen kante volksspelen ingericht, zoals kegelen, paletspel, loopkoers, paalklimmen, zaklopen, ringwerpen, doelschieting, karabijnschieten, ringwerpen, schijfwerpen, lijnlopen, hanenkap, kikvorskoers, flessenvullen, mengschieten en ook struifspel.

Er grepen eveneens duiven- en paardenkoersen plaats, terwijl in de zalen, muziek- en toneelopvoeringen werden gehouden.

Bij al deze kermissen konden de bierkarren moeilijk volgen en deden de herbergen goede zaken.

Het is echter foutief te beweren, dat de kermis slechts 1, 2 of 3 dagen duurde. In werkelijkheid werd elke kermis reeds de dag voordien ingezet, en de dag na afloop pas beeindigd, zodat er nog 12X2 dagen van vieren bijkwamen.

Bij Koninklijk Besluit van 7 februari 1835 was te Hoegaarden ook een wekelijkse markt ingesteld, die doorging op de zaterdag en waar granen, dieren en voedingswaren werden verkocht en steeds een grote toeloop van volk meebracht.

De wekelijkse markt was telkens een kermis op zich zelf, want dan staken de drankhuizen stampvol. Zodoende kwamen er jaarlijks nog een 50 tal kermisdagen bij.

Vervolgens had men nog de speciale gebeurtenissen die ook als een soort van kermis, met veel bier werden begoten en gevierd, zoals de uitgang van de Processies van Palmzondag, de hoogdag, de uitgang van de muziekmaatschappijen en later ook de Burgerwacht in groot ornaat, zonder de dag van de loting te vergeten (voor de ene slecht voor de andere goed, maar iedereen dronk uit vreugde of verdriet), en planten van de meiboom.

Iedereen was ook lid van de ene of andere gilde, die haar teerfeesten hield en haar schutsheilige vierde, zoals:

St. Elooi, St. Barbara, St. Niklaas, St. Jozef, St. Cornelis, St. Henricus, St. Hubertus, St. Servaas, St. Lambertus, St. Gorgonius, St. Sebastiaan en vele anderen.

Voor wie met het bierbrouwen in betrekking stond, en dat waren er vele (brouwers, huurbrouwers, tonnenmakers, biervoerders, herbergiers enz. was het meermaals per jaar kermis want zij vierden bijna elk groot brouwsel.

De landbouwers, en iedereen was bijna landbouwer, vierden het zaaien, het uitkomen van het graan, het oogsten, het inhalen en het dorsen en elke volle maan.

De Hoegaardiërs hadden echter geen kermis nodig om te vieren, want elke zon- en feestdag, togen zij naar hun stamlokalen, waar gezongen, gedronken en gevierd werd.

En tenslotte hadden we nog de individuele feesten in eigen kring, de familiefeesten, die elk op hun manier op een kleine kermis geleken en door de ganse straat of soms de betrokken wijk werden meegevierd.

In Hoegaarden vierden men alles, maar ook alles.

Men kon zich werkelijk afvragen, wanneer de mensen van het bierdorp, eens een rustige dag hadden om te werken of werd er ook al vierend gewerkt, met de stoep in de hand of schenkensklaar in de grond, om koel te blijven. Is het dan zo verwonderlijk dat er in Hoegaarden het BIERDORP zoveel brouwerijen bestonden?

Hoeveel werd er te Hoegaarden gedronken

In de gouden Biereeuw te Hoegaarden (± 1770) liep de bierproduktie op tot 1500 brouwsels per jaar.

Elk brouwsel had een inhoud van zowat 18 "amen" of 9 "stucks" en een aam heeft een inhoud van 155 liter dan weten we gauw welke de jaarproduktie was van de Hoegaardse Brouwers.

Elk brouwsel bevatte 18 keer 155 liter of 2790 liter, zodat 1500 brouwsels gelijk stonden met 1500 keer 2790 liter.

Wat ons een jaar produktie geeft van 4.185.000 liter bier.

Rond deze periode telde Hoegaarden zo'n 2500 zielen.

Het is duidelijk dat het voor de Hoegaardiërs onmogelijk was al het geproduceerde bier zelf op te drinken.

Maar een slordige 1,8 miljoen liter smeerde de Hoegaarse kelen.

Kinderen en vrouwen meegerekend betekent dit nog altijd dat elke Hoegaardier gemiddeld 720 liter bier per jaar dronk of TWEE liter per dag.

JAN PRIMUS DE EERSTE
CAMBRINUS

CAMBRINUS

KONING VAN HET BIER

Het tweede gebod van de Hoegaardse Bierorde zegt het volgende:

De Orde staat onder de Hoge geestelijk bescherming van de Goden Bachus en Cambrinus.....

Wie was nu deze Cambrinus, de koning van het Bier.

Vele eeuwen gingen heen, sedert het verre begin van mijn verhaal. In de vergetelheid bij ons, ware er misschien niets overgebleven, zo niet, ver over de grenzen heen, deze sage geen weerklank had gevonden. Naverteld van geslacht tot geslacht, zoals een volkszang, kennen we deze geschiedenis met al de onthutsende facetten der legende

Niet zoveel lustrums terug, werd deze legende nog verteld in de oude Hoegaardse hoeven, bij winteravond, allen verzameld rond de knetterende haard. Wijn de vrouwen zich bezig hielden met het huiselijk werk, en grootmoeder haar laatste klosje spon, luisterden de kinderen met open mond, gezeten naast de mannen, een pot Hoegaards Bier in de handen, naar hem die dit verhaal vertelde.

Er leefde in ons land een zo mooie, zo grote, zo sterke, zo volmaakte prins, zodat er niemand bestond die niet fier op hem was. De edelen uit de omgeving, zelfs de koningen, gingen er prat op een of andere titel te vermelden welke familiebindingen, wapenbroederschap of intieme vriendschap staafde.

Zijn oom, een machtige Heer uit Boergondië, beminde hem als de liefste van zijn zonen. Gedeeltelijk had hij hem opgevoed en hem al spoedig, page als hij was, tot schildknaap verheven en daarna tot ridder geslagen, zo groot waren zijn gaven.

Behendig ruiter, onversaagd in het steekspel, munte hij daar uit zowel als in de wetenschappen. Hij drukte zich in vele landstalen uit, zijn latijn onthutste zelfs de pauselijke legaat.

Aan dit edel hof, zo rijk aan bekende adellijke Heren, schitterde reeds deze bevallige ridder met zijn fiere allures. Met nog de bloes der jeugd op de wangen, wist hij reeds het hoofd te bieden in de tornooien of een pittig verhaaltje te vertellen aan een bevallige jonkvrouw, wat hem dikwijls een tedere beloning bezorgde.

zo leefde onze bevallige Seigneur, Jan van Brabant, in Boergondië, toen hij door zijn moeder, in alle haast, werd teruggeroepen. Verbijstering heerste in ons land.

De goede Hertog Hendrik lag op sterven, reeds had hij aan zijn raadsman het historisch testament gegeven, ten voordele van de Brabanders. Toen riep hij zijn familie bij elkaar, allen zwoeren de clausules van zijn laatste wilsbeschikking te zullen eerbiedigen.

Een weinig daarna gaf hij de geest, hij liet drie zonen en een dochter achter. Het was zijn echtgenote; Alix van Boergondië die gedurende zes jaar, het regentschap waarnam.

De oudste van zijn zonen was een gehandicapte, de derde nog bitter jong. Het werd Jan die door zijn familie, de geraadpleegde Wijzen, en door het volk zelf, op het gepaste ogenblik werd verkozen.

Jan de Eerste, Hertog van Brabant en Lotharingen, Graaf van Leuven en Markies van Antwerpen, werd om zijn wijs beleid, zijn rechtvaardig oordeel en onkreukbare beslissingen, weldra een der grootste Seigneurs van zijn tijd.

Als ridder was hij een stichtend voorbeeld, de held in honderd gevechten waar zijn blazoën onoverwinnelijk bleef. Hij omringde zich met geleerden en minnestrelen en maakte van zijn hof, een lichtpunt van hoffelijkheid, gratie, cultuur en poezie. Zelf zanger, heeft hij enkele gedichten gerijmd die ten dage nog bekend zijn.

Waar hij de meeste bewondering afdwong, was in de schoot van zijn ridders, zijn schildknapen en zijn wapenknechten. Daar, meer dan de onbeperkte leider, was hij een onvervalste held, een nederige held want het deerde hem niet met hen menige pot schuimendbier te drinken. Hij wist dit trouwens op prijs te stellen, zozeer zelfs dat hij het bier verkoos boven alle andere aangeboden dranken. Het paste, zegde hij, bij zijn vurig en levenslustig temperament.

Zekere dag, na zware gevechten; die aan zijn blazoën een stuk van Limburg voegde, gaf hij een groots feest, al de Seigneurs uit de omgeving kwamen er heen in staatsiekoetsen. Zijn kasteel was schitterend verlicht, duizenden lichtjes flikkerden van op de donjons tot aan de vluchtgaten en van in de wachttorens tot in de kelders. Nooit zag men zoveel eetwaar, zoveel lichten, nooit hoorde men in de verte de echo van zulk banket. Jan was gelukkig, zoals zijn vader, gaf hij de fiere Brabanders de verdiende beloning om hun trouw in de zware gevechten. Die dag was het feest in heel het hertogdom, iedereen dankte de hemel omdat hij hun gezegend had met een zo nobel hart en zo'n grote edelmoedigheid.

Wijl men de tafels in de grote zalen gestadig bediende met wildgebrad en andere smakelijke gerechten, daalde onze goede Hertog af in de voorhof. Daar hadden de nederigsten, maar niet de minst vrolijken; plaats genomen, zijn wapenknechten, zijn dienaars en al het mibdere volk van knechten en boeren.

Uitroepingen barstten los " Ere aan de Hertog van Brabant"
"Glorie aan de overwinnaar" "Lang leve onze Seigneur" en zovele
andere.... en Jan zou deze brave lieden bedanken wier ruwe, sim-
pele maar door-eerlijke ziel hem beroerde.

Daar tegen de muur, lag een stapel tonnen met kruidbier, aange-
voerd voor het grote feest, menige ton klonk triestig hol, door de
schuld dezer lustige bierbuiken.
Onze Hertog stapte op heteerste vat en begon zijn toespraak, doch
hij voelde zich niet op de juiste hoogte en betrad een tweede ton.
Nog niet tevreden kroop hij steeds hoger tot op de top van deze py-
ramide en zette zich daar, schrijlings op de hoogste ton.
Daar bracht men hem een beker schuimend bier.

In deze houding heeft hij gesproken, instinctief als echte ruiter
die hij was, voelde hij zich op zijn gemak, te paard gezeten op
een ton. Zijn toespraak beeindigd; hief hij zijn beker en bracht
een heildronk op het g_hraafschap en op zijn moedige, trouwe dienaars.

De jaren zijn vervlogen maar het beeld is gebleven.
De naam werd verdraaid van Jan Primus in Cambrinus.
Wijl de reproducties vernieuwden is het initiaal beeld lichtjes
verschoven bij de volkse verbeelding.

Ziedaar, waarom ten dage, men de afbeelding kan zien van een glorie-
rijke prins, of dat van een goedzakkige koning, dik en buikig, 'n
pot bier in de hand. (zie voorblad van 't Moutstockje). Het is
echter een en dezelfde persoon.

Moest U niet akkoord gaan, of een andere uitleg wenst, gaat dan,
en vraag het aan de naiviteit van het goede volk, dat zijn helden
ziet volgens zijn smaak, en zijn heldendaden wenst te vertellen
zoals hen dat behaagt.

Voor mij, ik hou van dit verhaal en wil geen andere versie, over
de legende van onze goede koning.

Daarom drink ik en zal steeds hartstochtelijk drinken op Jan Primus,
op hertog Jan, op C A M B R I N U S op de koning van het bier.

BIER - TERMINOLOGIE

Het bier heeft steeds een belangrijke rol gespeeld in het volksleven. Het werd niet alleen geschonken als tafeldrank of bij familiefeesten, maar het werd ook gedronken bij speciale gelegenheden, hetgeen het ontstaan van een schilderachtige biertreminologie in de hand heeft gewerkt.

KWANSELBIER

=====

Werd gedronken bij het samenkomen van jongens en meisjes om te "kwanselieren" dit is, praten, drinken en vrolijk zijn bij gelegenheid van de ondertrouw.

MEIBIER

=====

Het bier, dat gedronken wordt op de dag van 1 mei, bij processietocht en in de meigilden. Ook bij het inhalen van de laatste wagen tarwe. Dan kapt men de jongens een tak van de boom en versierden hem met bloemen, knechten en meiden knoopten hun zakdoekeraan. Alzo gepint staken ze de mei op de top van hooggeladen wagen. Zingend reed men door het dorp en aan al de herbergen werd halt gehouden om het meibier te drinken.

GILDEBIER

=====

Het bier dat tijdens de feestdagen van de schuttersgilden wordt gedronken en meestal van speciaal fabrikaat was.

KINDERBIER

=====

In de 17e eeuw werd na de geboorte of meestal na het dopen de hele buurt uitgenodigd op het "kinderbier".

HUILBIER

=====

Het bier dat geschonken wordt bij het afscheid van het vrijgezellenleven.

DROOGBIER

=====

Gelag in de rotarijen, als het laatste vlas gerooit en droog is. In de vlasstreek rond Kortrijk was dat vroeger een gevestigde traditie. De patroon schonk het "droogbier".

MOLLEBIER

=====

Bier dat op de "molleprooi", als men een lijk "ter molle" of ter aarde doet, ten beste wordt gegeven.

SCHOOTBIER

=====

Het bier dat de schutter toekwam na het afvuren van salvo's ter ere van het getrouwde paar. Dat gebruik komt ook nog voor bij diamanten bruiloften.

RIDDERBIER

=====

Bier dat gedronken werd door de nieuwe ridders, welke opgenomen werden in een Orde.

Dit gebeurde eveneens te Hoegaarden, bij de opname van nieuwe ridders bij "Die Edele Orde vanden Moutstock". Voor deze gelegenheid was er een speciale bierpot voorzien.

DE HOEGAARDSE BIERTERMINOLOGIE

=====

Bestaat die ????? We vermoeden van wel, want enkele van deze typische Hoegaardse bierwoorden, hebben onze redactie reeds bereikt.

We vragen aan al diegene, die voor de Hoegaardse Bierwereld belangstelling hebben, even hun archieven na te pluizen en even rond te neuzen bij vrienden en kennissen en ons dan deze gegevens door te spelen.

In een volgend nummer van 't Moutstockje kunnen we dan even de Hoegaardse Bierterminologie laten verschijnen.

We wachten met spanning,
voor de redactie
Etienne Grooten
Oude Leuvensestraat 41
3300 TIJENEN

Steenende leden v/d Bierorde

BOEL R	Burgemeester	3300 TIENEN
CARPELS D	Cafe Rubens	1930 ZAVENTEM
CEUPPENS E	Schepen Zaventem	1940 St. Stevens Woluwe
DEBACKER	Cafe Sporting	1930 ZAVENTEM
DELATIN A	Schepen Tienen	3300 TIENEN
DON FELICE	Vilvoordeln	1930 ZAVENTEM
DONEUX	RIJKENDALSTR	1820 STROMBEEK
HETTICH M	P.E. Vlieberghstr.	3440 ZOUTLEEUW
LALLEMAND	Cafe Sportwereld	1930 ZAVENTEM
LOCHY E	Nerm	3320 HOEGAARDEN
CAFE CITE	Tuinwijkstr.	1930 ZAVENTEM
MEUTERMANS	Pastorijstr.	3320 HOEGAARDEN
MEUWIS J	Kerkstraat	3920 ALKEN
NELSON SWEEPERS	Minderbroederstraat	3300 TIENEN
SEVENANS	Rue de l'Abbaye	5918 HELECINE
RENIERS C	Cafe Op de Brug	3320 HOEGAARDEN
TAVERNE DU STADE	G. De Lombaerdestr.	1140 BRUSSEL
VAN COTTEM	Vilvoordeln.	1930 ZAVENTEM
VANDAMME J	Sneppenstr.	3200 KESSEL-LO
VANDEVEN A	Sportstr.	1930 ZAVENTEM
VANDEWALLE L	Rue O Benne	5919 HELECINE
VAN LANGENHOVE R	Rue du challenge	1140 BRUSSEL
VAN WEIKENHUYZEN	Cafe Renaissance	3300 TIENEN
VARKENSKOPPEN	Landbouwstr.	1930 ZAVENTEM
VERHULST	Leeuwerikenln.	1980 TERVUREN
VERHULST F	Taverne Cartel	1930 ZAVENTEM
VERMEIREN F	Burgemeester Zaventem	1930 ZAVENTEM

BROUWERIJ DE KIJIS

STOOPKENSTRAAT

3320 HOEGAARDEN

=====